

1982 செப்டம்பர் 8]

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை பேரவையால் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவு, 1982,

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை *அறிமுகம் செய்து, மேற்படி சட்டமுன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துருக்கக் கூடிய இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டம் கிராமப் புறங்களில், நகரப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்ற தூய நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதாக இங்கே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

நான் ஒன்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுடைய கடன்கள் ரத்து செய்யப்படுகின்றன, கடன் கொடுத்தவர்கள் நீதிமன்றத் திற்குப்போகமுடியாது, வழக்குப் போட முடியாது என்ற பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்கியவர்கள் இந்தச் சட்டத்தால் பயன் அடையவேண்டுமென்று சொன்னால் தாசில்தாரிடத்திலே அவர்கள் மனு செய்து தங்களுடைய வருமான விவரங்களை

*1982, செப்டம்பர் 4-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 செப்டம்பர் 8]

யெல்லாம் கொடுத்து அவைகளை தாசில்தார் பரிசீலித்து அவர், கடன் கொடுத்தவர்களையும் கடன் வாங்கியவர்களையும் அழைத்து விசாரித்து அதன்மேலே கடன் ரத்து என்று தீர்ப்பை வழங்கவேண்டும் என்ற முறையிலே தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரிச் சட்டங்கள் பல தடவைகள் கொண்டுவரப் பட்டு இருக்கின்றன. 1938 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இங்கே அவசர நிலைப் பிரகடனம் இருந்தபோது பல்வேறு ஆட்சிகள் இருந்தபோது இதுபோன்ற சட்டங்கள் பல கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுபோன்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படும்பட்சுட கடன் சுமையிலிருந்து ஏழை எளிய மக்கள் நகர்ப்புறங்களிலே, கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் விடுபட்டு நிம்மதியாக இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு சிவப்பு நாடா சிக்கலினால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகியிருக்கின்றன: தாசில்தாரிடத்தில் மனு கொடுத்தால் அவையெல்லாம் கவனிக்கப்படாமலேயே கிடக்கின்றன. காலம் அதிகமாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. கடன் கொடுத்தவர்கள் தாசில்தார்களை தங்களிடத்திலே அடக்கிக்கொண்டு நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் அவர்கள் பிரச்சினைகளைத் கவனிக்க முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள், தாசில்தார் அலுவலகத்திலே இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் அனாதைப் பிள்ளைகள்போல் அவலநிலையிலே இருக்கின்றன. இதை மாற்றுகிற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடவேண்டும்.

உண்மையிலேயே இது கடன் நிவாரணச் சட்டம்தானா இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பயன் பெற்றார்களா என்று கேட்டால் நீங்கள் நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுவதற்கே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தீர்கள் என்று சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒருவேளை பெரியகுளத்திலே மீன் பிடிப்பதற்குக்கூட இருக்கலாம், அது வேறு விஷயம். நான் சொல்கிறேன், நீங்கள் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தால் எவ்வளவு பேர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் அமைச்சரிடத்திலே இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதை அவைக்குக் கொடுத்தால் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். எனக்கு கடைத்த புள்ளிவிவரப்படி கிராமப்புறங்களிலேயும் நகர்ப்புறங்களிலேயும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் 52% 62% என்று புள்ளிவிவரப்படுவிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் இதனால் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கும் குறைவானவர்கள் தான் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படியானால் இவ்வளவு மக்கள் இருக்கின்ற ஒரு அமைப்பில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டதற்குப் பிறகு மிகக் குறைந்த அற்பமான தொகை, 10 ஆயிரம் பேர்கள் தான் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதில் ஏதாவது

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அர்த்தம் இருக்கிறதா? ஆனால் வெளியே பார்க்கிறபோது ஏதோ ஏழை எளிய மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு தோற்றம், மாய மான் போன்று, சீதையை ஏமாற்றிய மாரிசு மான் போன்று காட்சியளிக்கிறதே தவிர அடிப்படைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக உதவவில்லை. மாதம் 400 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 1,000 ரூபாய், 2,000 ரூபாய், அல்லது 5 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் யார் கொடுப்பார்கள், அவர்களுக்கு 200, 300, 400 ரூபாய்தான் கடன் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னால் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் பயன் கிடையாது, சிறையிலே அடைத்துவிட முடியாது, காரணம் 'தே ஆர் மென் ஆப் நோ மின்ஸ்'. அவர்களை நீங்கள் என்ன செய்துவிட முடியும்? கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலமாக உண்மையிலேயே ஏழை எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் தங்களுக்கு இருக்குமானால் நீங்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும். இந்த தேசத்தினுடைய முதுகெலும்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற, இந்த தேசத்தினுடைய ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் கண்ணீர் இன்றைக்கு காவிரிபோல், கங்கைபோல் ஓடுகிறது.

விவசாயிகள் கடன் சுமையிலே அழுத்தப்பட்டு கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு சட்டசபை தேர்தல் சமயத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு வாக்குறுதிகளை அளித்தார்கள். அவர் கொடுக்காத வாக்குறுதியே கிடையாது. ** ** அவ்வளவு வாக்குறுதிகளை கொடுத்தார்கள். கருணாநிதி பேசுவது சரியல்ல. விவசாயிகள் பிரச்சனை குறித்து நான் தெளிவாக பேசுகிறேன். சிறிய விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்ற பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது. மத்திய அரசு அனுமதித்தாலும், அனுமதிக்காவிட்டாலும் நான் எல்லா விவசாய கடன்களையும் ரத்து செய்கிறேன் என்று தேர்தல் காலத்திலே பிரச்சாரம் செய்தார்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர். உங்களுடைய எலக்ஷன் மானிபெஸ்ட்டோ வைக்கிறபோதும் அதே வாக்குறுதிகளை சொன்னார்கள். உங்களுக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அண்ணா சாலையில் அண்ணா சிலை முன்பு நின்று கொண்டு அண்ணாவின் பெயராலே சத்தியம் செய்தீர்கள். "என் தாயின் மீது ஆணையாக சொல்கிறேன். விரைவிலே நான் இந்த கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்வேன். 200 கோடிகளுக்கு மேலே விவசாய கடன்கள் இருக்கும். இவைகளை எல்லாம் ரத்து செய்வேன்" என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் ரத்து செய்யப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அதற்கு மாறாக விவசாயக் கடனை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அடிப்படையாக வைத்துப் போராடியபோது நம்முடைய முதலமைச்சர் நாயுடுவை தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே கைது செய்தார்கள்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப் பெற்றன.

[1982 செப்டம்பர் 8]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கூறி * * என்பது போல அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் பேசினார். அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவற்றை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்குகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்கு அப்படி ஒரு ஆசை இருந்தால் அதை நாம் நிறைவேற்றுவோம். அதற்காக யாரும் கவலைப் பட வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சுவையாக சொல்லவேண்டுமென்றுச் சொன்னால், அல்லாவுதீன் கையிலே இருக்கிற அற்புத விளக்கைப் போல அற்புதங்களைச் சாதித்து விடுவோம் என்பது போல நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொன்னார்கள். அதிலே நான் சொல்ல விரும்புவது....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அல்லாவுதீன் அற்புத விளக்கு மட்டும் தான் அவருக்கு தெரிகிறது. ஆனால், அவருக்கு சில விஷயங்கள்! மறந்து போகிறதோ என்று நினைக்கிறேன். புதையல் எல்லாம் அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, புதையல் எல்லாம் என் கையிலே இருக்கிறது என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் கையிலே இருக்கிறது என்று சொன்னேன் என்பதை உங்கள் மூலமாக சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, உங்கள் கையிலே என்றால் அவர் சொல்கிறபோது என்னைச் சொல்கிறார்? அல்லது எங்கள் கட்சியின் தலைவரைச் சொல்கிறார்? அல்லது எங்கள் கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய அத்துணைப் பேர்களையும் சொல்கிறாரா? அல்லது சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்களைச் சொல்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவரைத் தனிப்பட்ட வகையிலே சொல்வது என்றால் ரகுமான்கான் என்று குறிப்பிட்டிருப்பேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர் தன்னையும் தலைவரையும் பிரித்து வைத்துக் கொள் கிறார் என்பதும், தன்னையும் கட்சியையும் பிரித்துக்கொள் கிறார் என்பதும் எங்குத் தெரியாது. நான் பொதுவாக சொல்கிறபோது 'எங்கள்' என்று சொன்னால் எங்கள் கட்சி என்று பொருள், 'எங்கள் ஆட்சி' என்று பொருள்; 'உங்கள்' என்று சொன்னால் 'உங்கள் கட்சி,' உங்கள் கொள்கை எல்லாம் வரும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக குடும்பத்திலே அப்படிப்பட்ட புதையல் இல்லை. ஆதாரம் இருந்தால் இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, படம் எடுத்தீர்கள், புதையல். அதைக் குறிப் பிட்டேன். (சிரிப்பு)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நன்றி, நான் சொல்ல விரும்புவது தேர்தல் சாலத்திலே பலவிதமான வாக்குறுதிகளை நம்முடைய முதலமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால் தேர்தல் நேரத்தில் நீங்கள் சொல்லாதது, மத்திய சர்க்கார் இதிலே அனுமதி தரவில்லை. இதிலே ரிசர்வ் பாங்க் பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகுத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லி யிருக்கிறோம், மத்திய சர்க்கார் தரவிட்டாலும் நாங்கள் மாநிலத்திலே மக்கள் கொடுக்கிற வரிப்பணத்திலேயிருந்து உதவி செய்வோம் என்று; ஆனால் கொடுக்காதே என்று மத்திய சர்க்கார் கட்டளையிடும்போது அதற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற மாநில அரசுகள் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசினுடைய கட்டளையை எல்லாம் ஏற்று நாங்கள் செயல்படுகிறோம் என்று சொன்னால் நாளைக்கு மத்திய சர்க்கார் இங்கே மும்மொழிக் கொள்கையை அனுமதித்தே தீரவேண்டும்; இங்கே இந்தியைத் திணித்தே தீர வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் முதலமைச்சர் ஏற்றுக் கொள் வாரா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை வழியிலே நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பது வேறு, பொருளாதாரத்திலே அவர்கள் உதவியைக் கேட்டு பெற்று ஆட்சியை நடத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பது வேறு.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 செப்டம்பர் 8]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இது தெரியாவிட்டால் இனியாவது அவர்கள் தலைவரைக் கேட்டு தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்தினுடைய விதிகன்படி மத்திய சர்க்கார் போடுகிற உத்தரவுகளை மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கின்றன. இல்லையென்றால் அதைக் காரணம் காட்டி ஒரு மாநில சர்க்காரை மத்திய சர்க்கார் டிஸ்மிஸ் செய்து விடலாம். அந்த அடிப்படையிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கலாம். ஆனால் தேர்தல் நேரத்தில் விவசாயக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்வோம் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்தீர்கள்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தக்காவிக் கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பொறுத்தவரை, நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், அவைகள் ஏற்கனவே கணக்கிலே வராத கடன்கள்—மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தைக் காட்டிப் பெறுவதற்காக கணக்கில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய கடன்கள்—அவைகளை யும் சேர்த்து ரூ.120 கோடி கடனை ரத்து செய்து விட்டோம். இன்னும் 2½ ஆண்டுக் காலம் எங்களுக்கு அனுமதி.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 120 கோடி தீர்க்கப்பட்டது. ரூ. 190 கோடி என்றுதான் கணக்கிலே வருகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, அண்ணா சாலையிலே பேசிய நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் விவசாயக் கடன்கள் 5 ஏக்கருக்குக் கீழே இருக்கிறது என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், புயலால், வெள்ளத் தால், மழையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற பிரச்சனையைச் சொல்லாமல், அதே போல் குறுகிய காலக் கடனை, மத்திய காலக் கடனாக மாற்றுவது என்ற கண்டிஷன் எல்லாம் வைக்காமல், ஒட்டுமொத்தமாக, எதிர்க்கட்சி, கருணாநிதி....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அடிக்கடி இப்படி குறுக்கிடுவதற்காக வருத்தப்படுகிறேன் என்றாலும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து என்னுடைய பேச்சை அவர் கையிலே வைத்தைக் கொண்டு பேசினால் உதவியாக

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கும். நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம்- இத்தனை ஆண்டுகளில் இதை நாங்கள் நிறைவேற்றித் தீருவோம் என்று சொன்னேன். இதை நீங்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்பிட்ட சட்ட முன்வடிவு தனியார் கடனைப் பற்றியது, கூட்டுறவுக் கடனைப் பற்றியது அல்ல. அதை நான் அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கிராமப் புறங்களிலே மாதம் ரூ. 400 வருமானத்துக்குக் கீழே, குறைந்த வருமானமுடையவர்கள் பட்ட கடன்கள் பற்றியது. அவை அதிகப்படியாக இல்லை. அதனாலே மிகப் பெரிய நிவாரணம் கிடைத்து விடாது. ஆனால், விவசாயிகள் நாடு முழுவதும் கடன் சுமையாலே சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ரூ. 200 கோடியை ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் இப்பொழுது பேசுகிறபொழுதுகூடக் குறிப்பிடுகிறார். இந்தச் சட்டத்திலே அந்தக் கடன் ரத்து செய்யப்படும், அந்த விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்கப்படும் என்று. அதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இவைகளைச் சொன்னேன். அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்து, சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால் அது நான் பாராட்டக் கூடியதாக இருக்க முடியும். நான் இன்னுங்கூடக் கேட்கிறேன். ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு 10 மாதம் கூட தேவைப்படலாம். ஆனால், ரூ. 120 கோடி ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறீர்களே, இந்த ரூ. 200 கோடியை ரத்து செய்ய உங்களுக்கு என்ன தடை இருக்கிறது. அன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் குறுக்கீடு, ரிசர்வ் பாங்க் தடை என்று சொன்னீர்களா?

அதுமட்டும் அல்ல, நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், நாட்டிலே விவசாயிகள் பட்டிருக்கிற கூட்டுறவுக் கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்கிறீர்களே, இன்றைக்கு வறட்சி இல்லையா இன்றைக்கு மேட்டுரிலே தண்ணீர் நிலைமை என்ன? தஞ்சாவூரிலே 4½ இலட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. 2½ இலட்சம் ஏக்கர்தான் பயிரிட முடிகிறது. சம்பா பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் நெற்களஞ்சியமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் வறட்சி நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. ஜப்தி நடவடிக்கை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுகளை இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே ஜப்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கழற்றிக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், அந்தக் கடனைக் கட்டித் தீர வேண்டுமென்று உங்களால் ஏவிவிடப்படுகின்ற அதிகாரிகள், விவசாயிகளை வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

1982 செப்டம்பர் 8

சொல்கிறேன், நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கடன் நிவாரணச் சட்டம், விவசாயிகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கக் கூடிய சட்டம் அல்ல. கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்தால், விவசாயக் கடன்களை ரத்து செய்து கடன் நிவாரணம் தருகிறோம் என்றால், அது முற்போக்கான சட்டம் என்று பாராட்டலாம். ஆனால் நிவாரணம் வழங்குவதற்கே ஒன்றும் இல்லை. ரூ. 400-க்குக் கீழ் வருமானம் பெறக் கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், 10,000 பேர்கள் கூட வராது. ஆனாலும், நமது முதலமைச்சர் பெரியகுளத்தை மனதிலே வைத்து, பெரிய மீன் பிடிக்கின்ற முயற்சியில் இன்றைக்குப் பாமரத்தனமாக, பலரை ஏமாற்றுகின்ற காரியமாக, நான் ஏழைகளுக்குப் பாருங்கள், கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று ஒரு தேர்தல் தந்திரமாக, பெரியகுளத்தில் மீன் பிடிக்கும் வேலையே தவிர,....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நானும் கொஞ்ச நேரமாகப் பார்க்கிறேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் மீனைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

அதிலும் நான் தேர்தல் நேரத்திலே வேட்பாளரை அறிமுகப் படுத்தும்பொழுது என்ன பேசவில்லையோ அதை அவர்கள் இங்கே உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வதுதான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் உருவாக்கினால் நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்; நீங்கள் ஆபுதங்கள் தந்தால் நாங்கள் அதை மிக நன்றாகவே பயன்படுத்துவோம். ஆனால் நான் இதை இதுவரை பேசவேயில்லை. நான் பேசியதெல்லாம் வேறு. அவைகள் பத்திரிகைகளாலேயும் வந்திருக்கின்றன; அவர்களுக்கும் நிச்சயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும்.

என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதையாவது பேச வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது யாரையாவதுபற்றி எப்படியாவது பிரச்சனையை எழுப்புவதும் அவர்களுக்கு வழக்கமாக இருக்கிறது. நேற்றுகூட செல்வி ஜெயலலிதாவைப் பற்றி இங்கே பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்; பத்திரிகையிலேயும் பார்த்தேன். அப்பொழுது நான் இங்கே இல்லை. இருந்திருந்தால் பதில் சொல்லியிருப்பேன். ஆகவே, இப்பொழுது நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குச் சிலசமயங்களில் சந்தேகம் வருகின்றது. சகோதரியா அல்லது மனைவியா அல்லது தாயா என்பதிலே சந்தேகப்பட்டால் எப்படி இருக்குமோ அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சில பதவிகளைப்பற்றி அவர்களுக்குச் சந்தேகம் வந்து விடுகிறது. அப்படி வரக்கூடாது. ஆளுவது எம். ஜி. ஆர் அல்ல; எம். ஜி. ஆரினுடைய கட்சியின் மூலமாக நான் தலைவராக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லா விட்டாலும் தாங்கள் அனுமதி தர வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், என்னையும் சேர்த்துப் பேசியதால்.

மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நேற்று பேசியது, யார் ஆளுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை என்பது. செல்லி ஜெயலலிதா அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் உச்ச மட்டக் குழுவினரில் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 40,000 ரூபாய் வரையில் கொடுத்து ஒரு கூடத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் என்ன சொன்னார்கள் முதலிலே என்றால், இராமநாதபுரத்திற்குப் பக்கத்திலே நீங்கள் எந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்களோ அதில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காகப் பார்க்கப் போனவர்கள், கட்டிடங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்கப் போன நிலையில் அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திற்குச் சென்றார்கள் என்பது உண்மை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்குச் சரியாகத் தெரிந்திருக்கும். அது தவறு என்று பேசப்பட்டது; வெளியிலே பேசினார்கள். அதற்கு நான் இங்கே பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

இங்கே லாலா தோட்டம் என்கின்ற இடத்திலேயிருந்து 3,500 மக்களுக்கு மேல் வாழும் இடத்தில் உள்ள அந்தக் குடிசை வாழ் மக்கள், தாங்கள் போவதற்கு இருக்கின்ற ஒரே வழியை இந்தக் கட்டிடம் கட்டுவது என்ற பெயரால் அடைப் பதற்காக சுவர் வைத்து அடைக்கிறார்கள்; உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் நாங்கள் வெளியே செல்லும் அளவிற்கு, வீட்டுக் கூரைகளையெல்லாம் பிரித்துவிட்டு, குடிசைகளையெல்லாம் பெயர்த்துவிட்டு எங்கோ போய் தெருவிலே நிற்க வேண்டியிருக்கும் என்ற நிலைமையில் அங்கு போய் சத்துணவுத் திட்டத்தின் உச்ச மட்டக் குழுவினரில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, இப்படிக்கூடங்கள் கட்டுகிறார்கள், நீங்கள் அதிகாரிகளுக்குத் தொலைபேசியில் சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் பதில் சொன்னது இது தான்: “இதை நான் சம்பந்தப்பட்ட தலைமைச் செயலாளருக்கு எழுதுகிறேன், அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்” என்று சொன்னபொழுது, நீங்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாங்கள் அந்தச் சுவற்றை இடிக்க வேண்டியிருக்கும் என்று பெண்கள்—நூற்றுக்கு எழுபது சதவீதம் சென்றிருந்த, பெண்கள் அந்த வற்புறுத்தலை எடுத்துக் காட்டிய பிறகு, வன்முறை கூடாது என்று சொல்லி, அதற்குப்பிறகு போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்தால் என்னவாகும் என்ற நிலைமையில், வேறு வழியின்றி போலீஸ் கமிஷனருக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுதான் நிலைமை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 செப்டம்பர் 8]

இதிலே ஆட்சித் தலைமை யார் அல்லது முதலமைச்சர் யார் என்ற பிரச்சினையெல்லாம் அங்கே இல்லை என்பதையும், வன்முறை வருகிறது என்றால் எந்த ஒரு குடிமகனும் உடனடியாக யாருக்காவது தகவல் சொல்வது என்றால் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தான் சொல்ல வேண்டும் என்ற அந்த வகையில் கமிஷனருக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர வேறல்ல. நடவடிக்கை எடுத்து, 3,500-க்கு மேற்பட்ட குடிசைவாழ் மக்களுக்குத் தொல்லையிருக்கக் கூடாது என்பதற்காக மூன்று கட்டிடங்களில் ஒரு கட்டிடத்திற்குச் சுவர் எழுப்புவதை நிறுத்தி இருக்கிறார்களே தவிர இதில் அதிகாரமும் இல்லை, அதிகார நிலைமையில் யாரையும் வைக்கவும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்தப் பிரச்சனையில் பேசும் பொழுதுகூட தயவு செய்து பிரச்சனைக்குள்ளேயிருந்து பேசி, இந்த மன்றத்தினுடைய நேரத்தை அவர்கள் எவ்வளவு உயர்வாகக் கருதுகிறார்களோ அதைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திற்குச் சம்பந்தம் அல்லாத பிரச்சனையாக இருந்தாலும் நம்முடைய முதல்வரவர்கள் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக முதல்வரவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கக் கூடிய யாராக இருந்தாலும் சரி, முதல்வராக இருந்தாலும் சரி, எனக்கு எந்தவிதமான பகைமையுணர்ச்சியும் இல்லை; விரோத உணர்ச்சியும் இல்லை.

அரசியல் பின்னணியின் அடிப்படையிலேதான் பிரச்சனைகளை நாங்கள் விமர்சிக்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருந்த பொழுதுகூட இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞரை நான் எப்படித் தலைவராக எற்றுக் கொண்டிருக்கிறேனோ அதைப்போல அவர்களிடத்திலே மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தவன் தான்.

(முற்பகல் 11-50)

இன்னும் சொல்லப்போனால், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அமைச்சரவையிலே இருக்கக் கூடிய பல நபர்கள் என்னுடன் கல்லூரியிலே படித்தவர்கள், அதுமட்டுமல்ல ஒன்றாக உறங்கி ஒன்றாக இருந்த இனிய நண்பர்கள். அவர்களைக் கூட நான் விமர்சிக்கக் கூடிய அவசியம்தான் வருகிறது. காரணம் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.—ஆளும் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—எதிர்கட்சி. எனவே மக்களுடைய நலனை அடிப்படையாக வைத்து.....

1982 செப்டம்பர் 8]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விமர்சிப்பதைப் பற்றி, திறனாய்வு செய்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அதை உண்மையின் அடிப்படையிலே செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மக்களுடைய நன்மைகளின் அடிப்படையில் தான் பிரச்சினைகளை விமர்சிக்கிறோம். அண்ணா வினிடத்திலே பாடம் பயின்றவராகவும், நீண்டகாலம் அரசியலிலே இருக்கக் கூடியவருமான நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த மாதிரி விமர்சனங்களை உண்மையின் அடிப்படையில் மக்கள் நலன் கருதி விமர்சிப்பதை, உள்ளபடியே வரவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. ஆனால் இங்கே நான் சொல்லக்கூடிய விவரங்கள் எனக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய தகவலின் அடிப்படையில் சொல்வதாகும். இந்த மன்றத்திலே முதல்வர் இருக்கிறார் மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இருக்கின்றது. எனவே அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து உண்மைகளைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். எங்களுக்கு செய்திகள் வருகின்றன. அந்தச் செய்திகள் தவறாகவும் இருக்கலாம், உண்மையாகவும் இருக்கலாம். அவைகள் உண்மைதானா என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துதான் தீரவேண்டும். ஆனால் அதே நேரத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவல் அடிப்படையில் இங்கே நான் சொன்னேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், இன்றைக்கு உயர்மட்டக் குழுவிலே செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் உறுப்பினராகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல், அவர் மதுரைப் பக்கம் போயிருந்தபோது, இந்த மாதிரி சத்துணவு மையத்திலே அவர்கள் சென்று சோதனை இட்டார்கள், அங்கே இருக்கக் கூடிய உணவை ருசித்துப் பார்த்தார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் போனார்கள் என்ற நிலைமைகள் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தத் தகவலை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று வேண்டுமானால் மறுத்தால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அந்த சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கும்போது, நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—அவர் அமைச்சரல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்ல, அந்தத் தேதியில் உயர்மட்டக் குழுவின் உறுப்பினரும் அல்ல. அப்படி இருக்கும் போது, போவதற்கான அதிகாரம் பொதுமக்களில் யார் போனாலும் கிடைக்குமா? அதிகாரிகள் பின் தொடர்வார்களா? எஸ்.பி. போன்ற பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அந்த உரிமையை முதலமைச்சர் வழங்குவாரா? இது அதிகார முறை கேடு அல்லவா என்ற கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவர் கேள்வியைக் கேட்கும்போது ஏதோ நியாயம் இருப்பதைப்போல திறமையாகப் பேசுகிறார். அவர் வழக்கறிஞர். ஆனால் 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு கட்டிடம் கட்டவேண்டும் என்று வரும்போது இடத்தை நான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதிகாரிகள் அதற்கு பக்கத்திலே இருக்கின்ற கட்டிடங்களைப் பார்த்து, இதில் எதைபோன்ற கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள், எங்கே கட்டவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள் என்று, இடத்தைப் பாருங்கள் என்று சொன்னால், அங்கே போகும்போது, விளம்பரம் உள்ளவர்களைப் பார்ப்பதற்கு ஆட்கள் வருவதும், அந்தக் கூட்டத்திலே இருந்து சிலரைக் காப்பாற்றுவதற்காக காவல் துறை செல்வதும் தேவையாக இருக்கின்றது.

ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையார் தாக்குதல் என்று ஒரு செய்தியும் உங்களுக்குத் தெரியும். அது உண்மையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி வழக்கு மன்றம் தான் தீர்ப்பு சொல்ல முடியும். இப்போது அதைத் பற்றி நான் எதுவும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று நீங்கள் பெருமையோடு சொல்லுகிறீர்களே, அந்த மாண்புமிகு எனது நெருங்கிய நண்பர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், திரும்ப ஒரு முறை அங்கே நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போகும் போது, ஒரு முதலமைச்சர், பிரதம அமைச்சருக்குக் கூட கொடுக்காத அளவுக்கு பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்பட்டது என்றால், அதன் பொருள் என்ன? அவர் பிரதம அமைச்சரா? அப்போது முதலமைச்சரா? எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர். அப்போது ஆட்சி இல்லை. இவைகளை எல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிலபேர்கள் போகும்போது கூட்டம் கூடுகிறது. அதிலும் பெண்கள் போகும்போது கூட்டம் சேருகிறது அதிகமாக, அதுவும் விளம்பரம் பெற்றவர்கள் போகும்போது எப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கே கூடுகிறார்கள் என்பதை நாம் கணக்கில் எடுக்க முடியாது.

ஆகவே, எச்சரிக்கையாக, பாதுகாப்பிற்காக அதிகாரிகள் போனால் அவர்கள் முதலமைச்சரா, அல்லது அவர்தான் ஆளுகிறாரா? என்ற சந்தேகத்திற்கெல்லாம் நம்மை ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டாம். அதற்காக நேரத்தை வீணாக்கவேண்டாம். இதற்கு இறுதியான முடிவு உங்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதினால், நான் குறுக்கிடத் தயாராக இல்லை. ஆனால் நியாயம் எது, உண்மை எது, என்று பார்க்க வேண்டும். நாளைத் தினம் இதே நிலைமை ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு அருமானால் இந்த அரசு பாதுகாப்புகொடுக்கும்.

1982 செப்டம்பர் 8]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு எனக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் என்பதற்காகவோ அல்லது பாதுகாப்பு கொடுக்காது என்பதற்காகவோ அரசியலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஆனால் பாதுகாப்புக் கொடுத்தால் நல்லது, வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் நான் கேட்ட கேள்வியை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் வேறு விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். பாதுகாப்புக்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜெயலலிதா இந்த நாட்டினுடைய பிரஜை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சினை முடிந்து விட்டது. முதல்வர் அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது விளம்பரம் உள்ளவர்கள் போகும்போது பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுமாறு பணிவோடு வேண்டுகிறேன் உங்கள் மூலமாக.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளம்பரம் அடைந்த யாராவது சென்றாலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் நிலையில் போலீசார் இருக்கிறார்கள். அதற்காகத் போகிறார்கள். உங்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அத்துடன் இந்தப் பிரச்சினை முடிந்து விட்டது. நீங்கள் மசோதாவின் மீது பேசுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேச்சை இதோடு விட்டுவிட்டு வேறு பிரச்சினைக்குப் போய் விடுங்கள் என்று தாங்கள் சொன்னால் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொல்லிய குற்றச்சாட்டு மட்டும் இருக்கும். உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய எங்களுக்கு அதில் பதில் சொல்ல உரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொல்வது புரியவில்லை. குற்றச்சாட்டு நான் என்கே சொன்னேன்? நீங்கள் சொல்லிய குற்றச்சாட்டுக்கு நான் பதில் விளக்கம் சொன்னேன். குற்றச்சாட்டு உங்கள் மீது சொல்வதற்கு எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதை நான் இப்போது பயன்படுத்தத் தேவையில்லை. அதற்கான நேரமும் காலமும் வரும்போது அதை அப்போது சொல்கிறேன். ஆனால் இன்றுள்ள பிரச்சினை, நேற்று சொன்னது உண்மைக்கு மாறானது என்பதை விளக்குவதற்காக விளக்கம் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை முடித்து விட்டு, பில்லுக்கு வந்துவிடுங்கள்.

[1982 செப்டம்பர் 8]

திரு. அ. ரகுமங்கன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மிகச் சாமார்த்தியமாகப் பேசுகிறார். நான் எப்போதுமே திறந்த புத்தகம். வேண்டுமானால் என் மீது பொய் வழக்குப் போடலாமே தவிர, எனக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டு சொல்ல முடியாது. * * *

(கூச்சல், குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் ரகுமங்கன் அவர்கள் சொன்னதை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்குகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆன் எபரயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் திறந்த புத்தகம் என்று சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர் மீது வீண் பழிசுமத்துகிறேன் என்று சொன்னால் அது அவருடைய நம்பிக்கை, அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் * * * என்று சொல்வது இந்த மன்றத்திலே சொல்லக்கூடிய வார்த்தை அல்ல. அதிலும் ஆட்சி செய்யக்கூடியவர்களைப்பற்றி சொல்லக்கூடிய வார்த்தை அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதை உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரகுமங்கன் கடைசியாகச் சொன்ன அந்த வாசகம் முழுவதையும் நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் மீது குற்றச்சாட்டு (சால்கிறபோது, வெளியிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஏதோ கருணையின் அடிப்படையில் விட்டு வைத்திருப்பதைப் போல் ஒரு உணர்வு தெரியும். ஏதோ குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. நேரம் வரும்போது பயன்படுதுகிறேன் என்று சொன்னபோது, குற்றச்சாட்டுகளை சந்திப்பதற்கு எப்போதுமே நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆகவே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏழைஎளிய மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய சட்டம் அல்ல. காரணம் இதனாலே 10 ஆயிரம் பேருக்குக் கூட நன்மை வரவில்லை. உண்மையிலேயே விவசாயிகள்தான் பெரும் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அனைத்துக் கடன்களும் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். தேர்தல்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. அ. ரகுமன்கான்]

காலத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது இதில் கூட்டுறவு கடன்களையும், விவசாயக் கடன்களையும், ரத்து செய்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய பிரிவுகள் இல்லை. ஆகையினாலே இது ஏழை எளிய மக்களை ஏமாற்றுகின்ற சட்டம் என்று சொல்லி, இருந்தாலும்கூட குறைந்த பட்சம் 400 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் கடன் நிவாரணம் செய்யவேண்டுமென்று குறைந்த அளவிலேயாவது, கொண்டு வரக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறி, உங்களுடைய சிகப்பு நாடா முறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தாமல், தாசில்தார்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தாமல் அதிகாரிகள் தவறாகப் பயன்படுத்தாமல், மனுக்களை பரிசீலனை செய்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதனால் பெரும் பலன் வந்து விடாது. விவசாயிகளுக்கு கடன் ரத்து செய்யாத இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த சட்டத்தை இன்னும் மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய சட்டம் என்று கூறி அமைகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

* திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். கிராமப் பகுதியில் உள்ள ஏழை எளிய நடுத்தர விவசாயப் பேருங்குடி மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயக் கூலிகள் ஆகியோர் பெற்றுள்ள கடன்களை 3-வது முறையாக முழுமையாக ரத்து செய்யப்படுகின்ற வகையில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தைப் போன்று வேறு எந்த ஒரு சுரல கட்டத்திலும், எந்த ஒரு மாநிலத்திலும், எந்த ஒரு அரசாலும் கொண்டு வரப்படவில்லை. கடன் ரத்து என்று மற்ற மாநிலங்களில் கொண்டு வந்து இருந்தாலும், 2400 ரூபாய் அளவிற்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது ஆனால், இங்கே 4800 ரூபாய் மற்றும் அதற்குக் கீழே வருமானம் பெறக்கூடிய விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் மற்றும் நலிந்த பிரிவினர் ஆகியோர் பெற்றுள்ள கடனை முழுமையாக ரத்து செய்து இங்கே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கடந்த காலத்திலும் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஒரு

[திரு. வேடச்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

நல்ல தொழில் நடத்தும் வழக்கறிஞர். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் 1972-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டதா? தயவு செய்து மனசாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்து பதில் சொல்லுங்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை முதன் முதலாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் கொண்டு வந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் கடனை ரத்து செய்வதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் என்னென்ன வாக்குறுதிகளை அளித்தீர்கள், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் இதே மன்றத்தில் என்னென்ன வாக்குறுதிகளை அளித்தது, அவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்பதை திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் தன்னுடைய வரலாற்றை சற்று பின்னோக்கிப் பார்த்துப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று வேண்டி வரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்து அன்றைய முதலமைச்சர் கருணாநிதி என்ன பேசினார் தெரியுமா? “நிலத்தை நம்பி வயிற்றைக் காக்கும் எண்ணிறந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கடன் சுமை கழுத்தை அழுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிக வட்டிக்கு தனிப் பட்டவர்களிடம் கடன்களைப் பெறுவதும், அந்த வட்டி முதலை விட அதிகமாகப் பெருகி பயமுறுத்துவதும், திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் திண்டாடுவது, நம் கண்ணதிரே காணுகின்ற காட்சியாகும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குகிற வகையில், அவர்களுடைய கடன் சுமையை குறைக்கவும் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று களிப்புடன் அளிக்கிறேன் என்று கரவொலியிடையே அறிவித்தார்.” அருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களே, உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது கடன் ரத்துசெய்யப்பட்டதா? தொழிற் நடத்தும் வழக்கறிஞர்களே ஆக்ட் 38/72-ல் அந்தக் கடன்கள் முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட்டனவா? ரத்து செய்யப்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தின் போக்கம் என்ன தெரியுமா? வாங்கியிருக்கிற முதலைப் போல், இன்னொரு மடங்கு வரை வட்டி கட்டவேண்டும். மேற்கொண்டு உள்ள தொகை தான் ரத்து செய்யப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தான் அன்றக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், தற்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டத்தைப் போல், முழுமையாக கடனை ரத்துசெய்து சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் என்று மாண்புமிகு ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் தவறான தகவலைக்கொடுக்கலாமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இன்றைக்கு 3-வது முறையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம், நடுத்தர விவசாயிகள், நலிந்த பிரிவினர்கள், விவசாயக் கூலிகள், 4800 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் பெறுபவர்கள் ஆகியோர் பெற்றுள்ள கடனை முழுமையாக, வட்டியும், முதலையும்

[திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

1982 செப்டம்பர் 8]

சேர்த்து முழுமையாக ரத்து செய்து இருக்கிறது. இதைப் போன்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று எந்த ஒரு விவசாயத் தொழிலாளியோ, விவசாயச் சங்கமோ அல்லது வேறு எந்த அமைப்போ அரசைக் கேட்கவில்லை. எந்த ஒரு முனையிலிருந்தும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கோரிக்கை இந்த அரசுக்கு வைக்கப்பெறவில்லை. குறிப்பாக, 24-8-82 அன்று வரையில் பெற்றுள்ள கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இந்த அரசுக்கு வைக்கப்பெறவில்லை. எந்த வித கோரிக்கையும் வராமல், எந்த ஒரு முனையில் இருந்தும் கோரிக்கை வராமல், போராட்டங்கள் எதுவும் நடைபெறாமல், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை, எளிய, நடுத்தர விவாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, விவசாயக் கூலிகளுக்கு, நடுத்த பிரிவினருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு, அவர்கள் பெற்றுள்ள கடன் முழுவதையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், இதைக் கொச்சைப் படுத்தாமல் இருக்கலாம் அல்லவா? இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த போது வந்தது என்ற தவறான தகவல் கொடுக்காமல் இருக்கலாம் அல்லவா?

நான் திட்டவாட்டமாக இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் கடனை ரத்து செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமோ, துணிவோ முயற்சியோ கடந்த காத்தில் இருந்த அரசுகள் எதுவும் மேற்காள்ளவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் 3-வது முறையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அடியோடு வட்டியும் முதலுமாக அந்தக் கடனை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருந்தாலும், அங்கே ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2400 என்ற அளவில் தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மட்டும் தான் ரூ. 4800 என்ற அளவிற்கு அதை உயர்த்தி, அதற்குக் கீழே வருமானமுள்ள விவசாயிகள் பெற்று இருக்கும் கடன்கள் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று ஒரு நிலையை எடுத்து இருக்கிறார்கள்.

கடந்த காலங்களில் 1980-ம் ஆண்டில் போடப்பட்ட இப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் வாயிலாக—எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி— 4 கோடி முதல் 5 கோடி வரையில் கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தான், அத்தகைய பலன் இன்னும் இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், நடுத்தர மக்கள் நவீனப் பிரிவினர் ஆகியோருக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் 24-8-82 அன்று வரையில் இந்த நாட்டிலே அவர்கள் பெற்றுள்ள கடனை முழுமையாக ரத்துசெய்வது என்ற புனிதமான நோக்கத்துடன் இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர்

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாரசுப்பிரமணியன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதுவும் எந்த விதத்திலும், யாரிடமிருந்தும் எந்தவிதமான கோரிக்கையும் வராமல் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், விவாயிகள், மிகவும் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் தி.மு.க. அரசால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் ஒருவர் 1,000 ரூ. கடன் பெற்று இருந்தார் என்று சொன்னால், வட்டி ஆயிரம் ரூபாய் வரை அவர் அதற்குச் செலுத்தவேண்டும், மேற்கொண்டு வருகின்ற வட்டியை மட்டும் தான் ரத்து செய்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு முழுவதுமாக அந்தக் கடன் ரத்து செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படுகின்ற பயன்பாடு பால் கடந்த காலத்தில் எப்போதும் ஏற்பட்டது இல்லை. மற்ற இடங்களிலும் இது கொடுக்கப்படவில்லை. இங்கேதான் கடனில் இருந்து முழுமையாக நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுக் கடனைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். கூட்டுறவுக் கடனைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே 120 கோடி ரூபாய் வரையில் நிவாரணம் அளித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் நிவாரணம் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு காலம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அதை ஒரு வாக்குறுதி என்று சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுக்கு, உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிகாலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் எத்தனை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன தெரியுமா?

“மால்கோ நிறுவனம் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். உழுகின்றவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லி சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று அறிவித்தார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வந்த காலத்தில் இருந்து மரஸ்டிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு இருந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்து சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள்.” அந்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் அப்படியே காற்றிலே கலந்து விட்ட கீதங்களாக ஆகிவிட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த கடன் நிவாரணம் என்ற முறையிலே இருக்கிற 80 கோடி ரூபாயையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றாலும் கூட அதற்குப் பணம் ஒரு தடையாக இருக்கிறது மத்திய அரசின் ஆணை ஒரு பக்கம் தடையாக இருக்கிறது பணம் தேவை என்ற காரணம் ஒரு பக்கம் தடையாக இருக்கிறது. ஆனால் மால்கோ நிறுவனத்தை தேசியமயமாக்குவேன் என்று

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்

அறிவித்த அறிவிப்புக்கும் உழுகின்றவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற சட்டத்தை இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவேன் என்று சொன்ன வாக்குறுதிக்கும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே ட்ரஸ்ட் நிலங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்கை ரத்து செய்தே தீருவேன் என்றெல்லாம் அறிவித்த அறிவிப்புகளைச் சட்டமாக்குவதற்கும், அதை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் எத்தனை கோடிகள் தேவை? ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சட்டம் தானே போட வேண்டும்? அவை எல்லாம் காற்றிலே கலந்த கீதங்களாக இருக்கின்றபோது இப்படிப்பட்ட நடுத்தர விவசாயிகள், ஏழை எளிய விவசாயிகள் சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவில் இருக்கிற மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகளை பாராட்ட வேண்டாமா?

இந்த அரசு எவ்வளவு உறுதியாக, எவ்வளவு துணிவாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இந்தச் சட்டத்தினுடைய பயன் நலிந்த பிரிவினருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்; அதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கடனை மட்டும் ரத்து செய்தால் போதாது; அடுத்த கட்டமாக 24-8-1982 வரையிலுள்ள பட்ட கடனையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபோது அதை பாராட்ட வேண்டாமா? சில மாற்றங்களை வேண்டுமானால் சொல்லலாம். நல்ல மாற்றங்களை சொன்னால் அதை வரவேற்கலாம். ஆனால் அரசு எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் அருமை நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு முன்னால் வருவதெல்லாம் பெரியகுளம் ஒன்றுதான்.

சமுதாயத்திலே நலிந்த பிரிவிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக இந்த அரசு 24-8-82 வரையிலுள்ள கடனை ரத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கையை இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களின்முன் என்னுடைய தனிப்பட்ட கோரிக்கைகளாக இரண்டை வைக்க விரும்புகிறேன்.

நலிந்த பிரிவினருக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற புனிதமான நோக்கத்தால் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சட்டங்களை இயற்றும் போது சில நேரங்களில் நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் அதற்கு தடையாக இருக்கின்றன. அதை சீர்செய்ய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சமுதாயத்தில் நலிந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதில் நாம் கொண்டிருக்கிற அக்கறையை இந்த சட்டம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதற்கு நீதிமன்றம் தடையாக இருக்கிறது. அரசு இந்த நீதிமன்றத் தடையை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

[திரு.வேடசந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 செப்டம்பர் 8]

தாசில்தாரே விசாரித்து முடிவை அறிவிக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும் சமீபத்திய நீதிமன்ற ஆணை அதற்கு முரணாக இருக்கிறது. கடன் என்று சொல்லுகின்றபோது செக்யூர்டு டெட் “நான் செக்யூர்டு டெட் என்று இருந்தாலும்கூட இந்தச் சட்டத்திலே விதி 5-லே அடகு வைக்கப்பட்ட பொருள் சம்பந்தமாக தாசில்தாரருக்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என்றும் விதி 6-ன்படி ஈடு வைக்கப்பட்ட பொருள்களைப்பற்றி விண்ணப்பம் செய்யலாம் என்ற காரணத்தைக் காட்டி சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் இரண்டு டிவிஷன் பெஞ்சுகள் சிவில் நீதிமன்றம்தான் விசாரிக்க வேண்டும், தாசில்தார் விசாரிக்கக்கூடாது என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கின்றன. தாசில்தாருக்கு புரோதோட்டுகளை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று மனு செய்து, அது தீர்க்கப்பட்டு 4, 5 மாதங்கள் ஆனபிறகும், அதிலே ஒரு முடிவு பெற்றபிறகும் கூட தாசில்தார் விசாரித்தது செல்லாது சிவில் நீதிமன்றம்தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் டிவிஷன் பெஞ்சுகள் தாசில்தார் விசாரிக்கக்கூடாது என்று தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிற காரணத்தால் புரோதோட்டு சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிக்க தாசில்தாருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அந்த அதிகாரத்தை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே சிவில் நீதிமன்றங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விதி 5, விதி 6-ன் கீழ் தொடர்பு இருக்கிற வழக்குகளை விசாரிக்க தாசில்தாருக்கு மனு கொடுக்கும் போது மனுதாரரே அவருடைய வருமானம், கடன் நிவாரண மதிப்பு, சொத்து, சொத்துக்களின் மதிப்பு, இவைகளை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து வாங்கிவரவேண்டுமென்று இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி கடன் நிவாரணம் கோரி ஒருவர் விண்ணப்பித்தவுடன் தாசில்தாரே தன்னுடைய நிர்வாகத்தின் மூலமாக அந்த விரங்களைப்பெற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த முறை ஏற்படுத்தப்படுமானால் இந்தச் சட்டம் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு புனிதமான சட்டமாக, ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும். அது மட்டுமல்லாமல் இது இந்திய துணைக் கண்டத்திலுள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகிற ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டமாக எந்த மாநிலத்திலும் நிறைவேற்றாத ஒரு சட்டத்தை மிகத் துணிச்சலோடு நிறைவேற்றிய ஒரு சட்டமாக இது அமையும். சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்குச் செய்யும் ஒரு புனிதமான சட்டமாக இது அமையும். இது ஒரு புரட்சிகரமான சட்டமாக அமையும். ஆகவே, என்னுடைய இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை வைத்து, அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1982 செப்டம்பர் 8]

திரு. எஸ். இராசாராமன் மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கின்ற இந்த 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சிலக் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை நண்பர் எந்த அரசும் செய்யாத சலுகையை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் 1937 ஆம் ஆண்டு என்று நிலைக்கிறேன். வட்டிச் சலுகையைச் செய்ய வேண்டுமென்று அன்றையதினம் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் போலவே 1952 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், கடன் ஒத்திவைப்பு என்று வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஒரு ஆண்டு அல்லது 2 ஆண்டுகளுக்கு கடனை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று (குறுக்கீடு)

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்றைய அரசுகள் எல்லாம் கொண்டு வந்தது கடன் நிவாரணச் சட்டம்தான். இந்த அரசு தான் கடன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வட்டி அசல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கடன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வட்டிச் சலுகை மற்றும் கடன் ஒத்தி வைப்பு போன்ற சட்டங்களை மற்றவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நானே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு தவறான தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். இராசாராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1952 கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் 2 ஆண்டுகளுக்கு என்று வரையறுத்து கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் மாத்திரம் அல்ல, இந்தியா பூராவும் எம்ர் ஜென்சி இருந்தபோது, தமிழகத்தில் கடன் தள்ளுபடி என்ற அளவுக்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தக் கடன் ஒழிப்புச் சட்டம் அத்துணை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சரியாக பயன் அளிப்பதாக யில்லை. அதிகமான பேர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டம் அத்துணை ஏழை பாழைகளுக்கும், குடியானவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சிறு தொழில் செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் இன்னும் தேவைப்படும் அத்தனைப் பேருக்கும் பலன் அளிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

[திரு. எஸ். இராசாராமன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

விதவைகளாக இருந்தால் இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டார்கள். அதேபோல வயது வராத சிறுவர்களாக இருந்தால் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். விவாகரத்து செய்யப்பட்டமனைவியாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். வனமான வரி கட்டுகிற நபராக இருந்தால் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். 25,000 ரூபாய் சொத்து மதிப்பு வைத்து உள்ள யாராக இருந்தாலும் சரி, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் நஞ்சை வைத்திருக்கிற விவசாயியாக இருந்தால் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லோருக்கும் இதிலே விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டால், பாக்கியுள்ளவர்களில் மிகச் சொற்பமானவர்களே இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை அடைவார்கள். அதிகமான அளவிலே மக்கள் இதிலே நன்மை அடைய வாய்ப்பில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான், 1937 ஆம் ஆண்டிலும் 1952 ஆம் ஆண்டிலும் போடப்பட்ட சட்டத்தைப்போல வரையறுத்துப்போட வேண்டும் என்று குறிப்பாக சுட்டிக் காட்டினேன்.

கடந்த 6 ஆண்டுக்காலமாக, 1976-க்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் தொடர்ந்து 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒத்திவைக்கப்பட்ட காரணத்தால் மாநிலத்திலே உள்ள சாமானிய மானவர்கள், சாதாரணமானவர்கள், கடன் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சிறிய அளவிலே தொழில் செய்பவர்கள், வெற்றிலை பாக்கு கடை போன்று வைத்துப் பிழைப்பவர்கள், சிறிய வியாபாரிகள், சிறிய அளவிலே ரூ. 100, ரூ. 200, கூட கூடனாக வாங்க முடிவதில்லை. இது போலவே விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சாகுபடிச் செய்ய கடன் வாங்க முடியவில்லை. கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கங்களில் கொடுக்கப் படவேண்டிய கடன் பல ஆண்டுக்காலமாக ஒத்தி வைக்கப்பட்ட காரணத்தாலும், அங்கே அதிகமாக ஓவர் டியூ இருக்கிற காரணத்தினாலும் அவர்கள் கடன் பெற முடியாமல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே 1937 ஆம் ஆண்டிலே செய்ததைப் போல, 1952 ஆம் ஆண்டிலே செய்ததைப் போல இந்தக் கடன் ஒழிப்புச் சட்டத்தை வரையறுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். இல்லையென்றால் கடன்கள் அத்தனையும் ரத்து செய்து விடுங்கள். அதுவும் இல்லையென்றால் வட்டிக்கடைகளின் லைசன்சுகள் அத்தனையும் ரத்து செய்துவிட்டு, அவைகளை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும். தற்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாக சில இடங்களில் நகைக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுவது போல, மாநிலத்திலுள்ள அத்துணை வட்டிக் கடைகளையும்

1982 செப்டம்பர் 8]

திரு. எஸ். இராசாராம் ராஜா

அதன் லைசன்சுகளையும் ரத்து செய்து விட்டு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாக சிறு விவசாயிகளுக்கு, சிறு வியாபாரிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்வதோடு, கடந்த 6 ஆண்டுக் காலமாக அனைத்துக் கடன்களையும் ஒத்திவைத்து ஒத்தி வைத்துக் கொண்டே இருந்த காரணத்தால் இப்பொழுது யாரும் கடன் கொடுப்பதற்கும் தயாராக இல்லை என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக வசதி பெற்றவர்களும் ஓரளவிற்கு செல்வாக்கு மிகவும் உள்ளவர்களும் தான் ஆங்காங்கே கொஞ்சம் கொஞ்சம் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் நிலத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டும் என்றால் அல்லது அதன் மேல் கடன் வாங்க வேண்டும் என்றால், 10 ஏக்கர் அளவில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் தான் கடன் வாங்குகிறார்கள். ஏனென்றால் கடன் கொடுப்பதற்கு வட்டிக் கடைக்காரர்களானாலும் சரி, அல்லது வெளியிலே பணம் வைத்துக்கொண்டு வட்டிக்கு விடுபவர்களானாலும் சரி, கடன்களை தொடர்ந்து ரத்து செய்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், பணத்தைக் கடன் கொடுக்க தயாராக இல்லை.

சிறு விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் சலுகை சென்று சேரவில்லை, எனவே நீங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு கால வரையறை நிர்ணயித்து இந்தச் சட்டம் எப்படியாவது ஏழை மக்களுக்குச் சென்று சேருகின்ற அளவுக்கு, சிறு வியாபாரிகள் பயனடைகின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கருத்து தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தமிழ்நாடு பூராவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டம் பூராவும் கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் போய்ச் சேரவில்லை. இப்படித் தஞ்சை மாவட்டமும், தமிழகமும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட இந்த நேரத்திலே இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு குறிப்பிட்டவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப் பல்வேறு விதிவிலக்குகளையும் ஓட்டைகளையும் வைத்து இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கும் சாமானியர்களுக்கும், இது பயன்படாது என்ற என்னுடைய கருத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மணி லென்டர்ஸ் அமென்ட்மென்ட் பில் சம்பந்தமாக ஒருசில கருத்துக்கள் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1982 செப்டம்பர் 8]

தமிழகத்திலே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பிரச்சினை இந்தத் திருத்தத்தினால் மட்டும் முடிந்து விடப் போகின்ற பிரச்சினை அல்ல என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் அரசின் கவனத்திற்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல நூற்றுக்கணக்கான ஏழை மக்கள் அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்காக தங்களுடைய நகைகளை வைத்து வங்கிகளிலே பணம் பெறுவதற்கு இருந்த வசதி இன்றைக்கு மீடுங்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் தனியார்களிடத்திலே சென்று கடனுக்காக அணுகவேண்டிய ஒரு நிலை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. 9 சதவீதத்திற்கு மேலே வட்டி வாங்கக்கூடாது என்று விதி இருந்தும் மணி லெண்டிங் பிஸினஸ் நடத்தக்கூடியவர்கள் எந்தவிதமான கணக்கும் இல்லாமல் வட்டி வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. 100 சதவீதம் 150 சதவீதம் வரை வட்டி வாங்கக்கூடியவர்கள் கூட இந்த பிஸினஸை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் நியமிப்பதற்குச் சட்டத்திலே இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் இருந்தால்கூட அவர்களுக்கு இவர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் தெரிவதில்லை. லைசன்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மணி லெண்டர்ஸ் பிஸினஸ் நடத்துகின்றவர்களிடம் வேறு வழியின்றி கடன் வாங்குகிற ஏழைகள் கொள்ளை அடிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையினை மாற்றுவதற்குரிய சட்டமுன்வடிவினை கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இந்த நேரத்திலே அரசு கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அந்த முறையில் உள்ள சட்ட திட்டங்கள் இந்த சட்டமுன்வடிவிலே இல்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கேன்சலேஷன் செய்வதற்கு முன் சஸ்பென்ட் பண்ணுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அப்படி கேன்சலேஷனுக்கு உட்பட்டு சஸ்பென்ட் பண்ணக்கூடியவர்கள் சஸ்பெண்டை எதிர்த்து முறையீடு செய்வதற்கு அந்தச் சட்டத்திலே இடம் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே திருத்தம் கொண்டுவரவில்லை.

மேலும் மணி லெண்டர்ஸிடத்திலே இருந்து ஏழை மக்களை பாதுகாக்கின்ற வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது தான் இந்த நேரத்திலே மிக முக்கியமான ஒன்று.

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 12.20)

இன்று மணி லென்டர்ஸ் பிசினெஸ் நடத்தக்கூடியவர்கள், சட்டப்படி ரசீது கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால், பலர் ரசீது கொடுப்பதில்லை, அதுமட்டுமல்ல, பணம் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு வட்டிக்கு பேசுகிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பொருளை திருப்பி எடுப்பதற்குச் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அதைவிட அதிகமான வட்டியை கேட்கக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படுகிறது. அப்படி அதிக வட்டி கொடுக்கவில்லை என்றால், அதற்காக அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், அவர்கள் ரசீது கொடுக்காத நிலையிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஒரு மாறுதல் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் இன்று கூட்டுறவு வங்கிகள் வழியாகவோ அல்லது வேறு ஏற்பாடுகள் மூலமாகவோ, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு, அவர்களுக்கு அத்தியாவசிய தேவையான கடனைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சஸ்பென்ஷன் என்ற பிரச்சனைக்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவதோடு இது முடிந்துவிட்ட பிரச்சனையில்ல. இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்; அல்லது இந்தச் சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரும் என்று நம்பி, அந்த நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று வந்திருப்பது பொதுவாக வரவேற்க வேண்டிய ஒரு நல்ல அம்சம் என்று சொன்னாலும், கடனைப் பெற்றுள்ள மக்கள் அரசு அறிவிப்பு வந்து விட்டது, அதனால் தங்களுக்கு கடன் நிவாரணம் கிடைத்து விட்டது என்ற நிலை பத்திரிகைகளிலே வருகின்றதே ஒழிய, நடைமுறையில் கிராமப் புறங்களில், ஏன் நகரப்புறங்களில், சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கிறதா என்று சொன்னால், இல்லை.

ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த குடும்பத் தினுடைய மொத்த வருமானம் ரூ. 400 என்ற அடிப்படையில், அதனுடைய கணக்குகளைப் பார்க்கின்றபோது, கிராமத்திலுள்ள விவசாயி குடும்பத்தில் 5, 6 பேர்கள் இருப்பார்கள். சட்டத்தின்படி கூலியைக் கணக்கிடும்போது, வருமானத்தைக் கணக்கிடும்போது, ரெவின்யூ அதிகாரி குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருக்

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்] [1982 செப்டம்பர் 8]

கிறார்கள் என்று கேட்பார், மொத்த வருமானத்தைக் கணக்கிட்டவுடனே, அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் நோக்கமே திரும்பிப் போய்விடும். அதேபோல், நகரத்தில் 2, 3 பேர்கள் வேலை செய்வார்கள். அந்த 2, 3 பேர்களுக்கு ரூ. 200 ரூ. 300 சம்பளம் வந்து கொண்டிருக்கும். அதன் விளைவாக, மொத்தத்தைக் கணக்கிடும்போது, அந்த நிவாரணம் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றது. இதனால் நாட்டிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் வராத, கிடைக்காத, கிடைக்க முடியாத ஒரு அவல நிலை நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எனவே, இதற்கும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற முறையிலே, அதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, நிலம் 5 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டால், அதுவும் இந்த வறட்சியான காலத்திலே, மழை பெய்யாத இந்த காலத்திலே, விவசாய விளைபொருட்களுக்கு விலை கிடைக்காத இந்த காலத்திலே, அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானத்தை ரூ. 4,800 என்றிருப்பதை, மேலும் கூட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். மேலும், 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்றிருப்பதை மேலும் கூட்டுவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தக் கடனைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த கிராம விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், நகர்ப்புற மக்கள் இப்போது கடன் நெருக்கடியில் இருக்கிறார்கள். ஏன் என்று சொன்னால், கிராமத்தில் நல்லது கெட்டது என்ற நிலை வருகின்றபோது, கிராமப்புற மக்கள், ஏன் நகரப்புறத்திலே உள்ள மக்களும் சாவோ அல்லது கல்யாணமோ வருகின்ற நேரத்தில், மக்கள் கடன் கொடுக்க உள்ளபடியே அஞ்சுகிறார்கள். வங்கிகளுக்குச் சென்றாலும், அங்கே நகையை வைத்தாலும், அங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தப் பணத்தைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

அதேபோல், நாம் பல்வேறு கடன்களை ரத்து செய்து உதவி செய்தாலும், நம்முடைய அரசு ஏன் முழுமையாக இந்தக் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்யக்கூடாது? அதைச் செய்தால் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடப்போகிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பு எவ்வளவு என்பதைப் பரிசீலித்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், இந்தக் கடன் நிவாரணம் உண்மையாக, நியாயமாக ஏழைமக்களுக்குக் கிடைக்கும்.

உதாரணமாக, நிலவள வங்கியில் கடன் பெற்ற கிராமப்புற விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர்கள், ஏன் அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட இப்போது கடன்பெற முடியாமல் இருக்கிறது. காரணம், கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே அவர்கள்

1982 செப்டம்பர் 8] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

வரம்படியவில்லை. அதனால் நிலவள வங்கிக்கு சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட நிலைமை வருகின்றபோது, ஏழைகளிய விவசாய மக்களால் இந்தச் சட்டத்தால் பயன்பெற முடியவில்லை. ஆகவே, இதற்கான திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, மாறுதலைக் கொண்டு வந்து இதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். கிராமப்புறத்திலே உள்ள விவசாயிகள், விவசாயத்தைத் துவக்குகின்றபோது, அவர்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுகின்றது, அப்படி விவசாயம் செய்து, அறுவடை செய்யும்போது தான் அவர்களுக்கு வருவாய் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நகரப் புறத்திலே உள்ள விவசாயிகள் அப்படியல்ல. ஆகவே, அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்குத் தேவையான பணம் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும், அதற்கான மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். எனவே, இந்தச் சட்டத்திலே பயனுள்ள வகையிலே, ஏழைகளிய விவசாய மக்கள் பயன்படக் கூடிய வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்ற உணர்வு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடியது. இந்த நல்ல உணர்வு வரவேற்கக்கூடிய உணர்வு. நான் சொன்ன கருத்துக்களை அரசாங்கம் சிந்தித்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. டி. மணி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்டம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இதற்கு முன்னாலே பல்வேறு காலங்களிலே இந்த சட்டம் இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கடன் நிவாரணம் கேட்டு தாலுக்கா அலுவலகங்களில் பல மனுக்கள் பைசல் ஆகாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. தாசில்தார்கள்க்கு இருக்கின்ற வேலை அதிகப்படியாக இருப்பதால் காலா காலத்தில் கடன் நிவாரண மனுக்கள் பைசல் ஆகாமல் இருக்கிறது. தாசில்தார்கள்க்கு யோசனைக் கூறுவதற்காக, அவர்கள் காலாகாலத்தில் முடிவுகளை எடுப்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து குழுவின ஆலோசனையின் பேரில் சான்றிதழைப் பெற்று முடிவு எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகள், விவசாய தொழிலாளர்கள் 5 ஏக்கர் கீழே உள்ளவர்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறவேண்டுமானால் அப்படிப்பட்டவர்கள் 52 சதவீதத் திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு வகையிலான விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே விவசாய தொழிலாளர்களுடைய அனைத்து கடன்களையும் ரத்து செய்யக்

[திரு. டி. மணி]

[1982 செப்டம்பர் 8]

(பிற்பகல் 12-30)

கூடிய முறையிலே அரசு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போது தான் இது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். விவசாய மதாழிதாளர்களுடைய அனைத்து கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்ற கேரிக்ை வைக்கப்படுகிறபோது குடியிருப்பு வீட்டு வருவாயை கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடன் பெறுகிறபோது கடன்களை கொடுக்கக்கூடிய நிதி வசதியை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நேரத்திலே உதவக்கூடிய முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிகப்படியான கடன்களை தந்து உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் போதுமான நிதி வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி செய்ால் சாகுபடி நேரத்தில் விவசாயிகள் கடன் தொல்லையிலிருந்து விடுபடமுடியும்.

விவசாய உற்பத்திச் செலவைத் தவிர்த்து வருமான கணக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. விவசாய உற்பத்தி செலவினங்களை சேர்த்துக்கொண்டு வருமான கணக்கைப் போடவேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை எத்தனைப் பேர்கள் அனுபவித்தார்கள், எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக விளவங்கோடு தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கணக்கான கடன் நிவாரணம் மனுக்கள் கவனிக்கப்பட்டாமல் முடங்கி கிடக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். கடன் ரத்து என்று முடிவு செய்யப் பட்டாலும்கூட பின்னர் சிலர் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதால் அப்பிலுக்குச் செல்வதால் பலன்களை பெறமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

ஆகவே கடன் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும்கூட அந்த நல்ல எண்ணத்தை சட்டத்தின் மூலமாக அமுலாக்குகிறபோது கோர்ட்டுக்கு போகிற துரதிர்ஷ்டவசமான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதை பார்க்க முடிகிறது. அந்த நிலைமையை போக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சாசில்தார்களிடத்திலே மனுக்கள் கொடுக்கப்படுகிறபோது அவர்கள் துரிதமாக பைசல் செய்ய வேண்டும். அதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க அவர்களிடமிருந்து சான்றிதழ் பெற்று அதிவேகமாக பைசல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை களை எடுக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை துரிதமாக அவசரமாக விவசாயிகள் நலன் பெறுகிற அளவிலே அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 8]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்த காலத்திலே ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,400 வரை உள்ளவர்களுக்கு கடன் ரத்து செய்யப்பட்டு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்குப்பிறகு ஆண்டு வருமானம் 4,800 வரை உள்ளவர்களுடைய கடனை ரத்துச் செய்கின்ற சட்டம் ஒன்று 1980 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், அப்போது கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அந்தச் சட்டங்களின் பலனை அனுபவத்திலே கணக்கு பார்க்கிறபோது எத்தனைபேர்கள் பலன் பெற்றார்கள் என்று நான் கேள்வியைக் கூட போட்டேன், பதிலே வரவில்லை—இங்கே பேசிய திரு. பாலசுப்பிரமணியன் கூடச் சொன்னார்—அந்த விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்ணன், தம்பிகளுக்கு—4, 5 பேர்கள் இருக்கலாம், பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் கூட்டுப்பட்டாவாக வைத்து இருக்கலாம்—10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் ஆளுக்கு 2 ஏக்கர் தான் வரும். அப்படியிருக்கிறபோது கூட்டுப்பட்டாவாக இருந்தால் இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லப்படுகிறது, அப்படி இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய கடன்களையும் ரத்து செய்வதற்கான முறையிலே திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரவேண்டும். ஒருவருக்கு பழைய காலத்திலே கட்டிய வீடு இருக்கலாம், அதிலே அவர் குடியிருக்கலாம், அதிலிருந்து எந்த வருமானமும் அவருக்கு வராது. அவருக்கு எந்தவிதமான தொழிலும் இருக்காது, நிரந்தரமான வருவாயும் இருக்காது. அப்படி இருக்கிறபோது அந்த வீட்டின் மதிப்பு 25 ஆயிரம் என்று தாசில்தார் சொல்லி விட்டால் போதும், அவருக்கு நிவாரணம் கிடைக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது தவறு. அவருக்கும் நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். உண்மையிலேயே ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் இந்தச் சட்டத்திற்கு நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் நிவாரணம் நல்லமுறையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே அதற்கான திருத்தங்களை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் கொடுத்தவர்கள் ஒரு வீட்டின் மதிப்பு 25 ஆயிரம் என்று சொல்லி விட்டால் உடனே தாசில்தார் கடனாளியின் வீட்டின் மதிப்பை 30 ஆயிரம் என்று போட்டுவிடுகிறார். அவருக்கு நிவாரணம் கிடைக்காது போய்விடுகிறது. வீட்டை கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அதைப்போலவே கூட்டுப்பட்டாவாக 10 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவர்களுக்கு கிடையாது என்று சொல்லக்கூடாது. திரு. பாலசுப்பிரமணியன் ஆளுங்கட்சி உறுப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1982 செப்டம்பர் 8]

பின்னர் அவரே பேசினார். ஆகவே அதை கவனிக்கவேண்டும். கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று நானே கூட கடுமையான முயற்சிகளைச் செய்தேன், ஆனால் மனுக்கள்தான் தள்ளுபடியானதே தவிர கடன்கள் தள்ளுபடியாகவில்லை, 10 ஏக்கர் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 5 ஏக்கர் புஞ்சை என்றும் 2½ ஏக்கர் நஞ்சை என்றும் போட்டுவிடுங்கள். அவர்கள் கடன் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று வைத்தாவிட வேண்டும். அடைமானம் வைத்த சொத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தாசில்தார் சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது, பிரச்சினைகள் சங்கடங்கள் இருக்காது. ஆகவே அந்த முறையிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.

நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு தாசில்தார் 2 ஏக்கரிலிருந்து 10 ஆயிரம் வருமானம் வரும் என்று சொல்லிவிடுவார். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மாதிரிச் சொல்வார்கள். இல்லை என்று நிரூபிப்பதும் கஷ்டமாகி விடும். ஆகவே புஞ்சை என்றால் 5 ஏக்கர் என்றும் நஞ்சை என்றால் 2½ ஏக்கர் என்றும் போட்டுவிட வேண்டும். சொத்து மதிப்பு என்பதே வேண்டாம். வருவாய்க் கணக்கிலே வீட்டைச் சேர்க்கக்கூடாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வீட்டில் உள்ள புருஷன், பெண்டாட்டி, பிள்ளை மூவரும் வேலை செய்யலாம். ஒருவருக்கு 5 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் மூவருக்கும் மாதம் 450 ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு கடன் நிவாரணம் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே விவசாயக்கூலிகள் இந்தப் பலனை பெற முடியவில்லை. மாத வருமானக்காரர்கள் என்றால் எவ்வளவு வருமானம் என்பதற்கு ரிக்கார்டுகள் இருக்கும், ஆகவே எவ்வளவு வருமானம் என்பதை கடன் கொடுத்தவர்கள்தான் நிரூபிக்க வேண்டும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கு அதை நிரூபிக்கக்கூடிய பொறுப்பு இருக்கக்கூடாது. கடன் கொடுத்தவர் இவருக்கு வருமானம் இருக்கிறது என்று ரெக்சார்டு பூர்வமாக நிரூபிக்க வேண்டும். அந்த பொறுப்பை கடன் கொடுத்தவரிடத்திலே ஒப்புவிக்க வேண்டும். அந்தமாதிரி இதிலே திருத்தங்களை எல்லாம் கொண்டுவந்தால் உண்மையாகவே 4,800 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் இருட பவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்க ஏற்பாடு இருக்குமே தவிர 1976-லே சட்டம் வந்தது, 1980-லே சட்டம் வந்தது. வரிசையாக சட்டம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து ஏழை, எளிய மக்களுக்கு உதவிட வேண்டும். இந்த சட்டம் கொண்டுவந்ததின் ரோக்கம் என்ன வென்றால் அநியாய வட்டி; நாம் எத்தனையோ சட்டதிட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம். 12 சதவீதம்தான் வட்டி வாங்க வேண்டுமென்று, சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் 12 சதவீதம்

1982 செப்டம்பர் 8]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மாதா மாதம் வாங்குகிறார்கள்; சட்டத்திலே இருப்பது 12 சதவீதம், வெளியிலே வாங்குவது 144 சதவீதம். சட்டத்திலே என்ன வழிவகைகள் இருந்தாலும் அவற்றை அமல் நடத்த முடிவதில்லை, ஆகவே இந்தமாதிரி அநியாய வட்டி வாங்குபவர்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நலிந்தவர்களுக்கு 4,800 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, உண்மையாகவே கடன் வாங்கி கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் கட்ட வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி தைரியமாக கொண்டு வந்த இந்த சட்டத்தை பாராட்டுவதோடு, இத் தீர்மானம் இருக்கிற குறைகளை, ஒட்டைகளை அடைத்து உண்மையிலே பலன் கிடைக்கிற ஏற்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டம் பல உறுப்பினர்களால் வரவேற்கப்பட்டு, சில ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டு இருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மரியாதைக் குரிய நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, குறிப்பாக சில பிரச்சனைகளை இதிலே சொன்னார்கள். விவசாயிகளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க இந்தச் சட்டம் பயனுள்ளதாக இல்லையென்னும் பொருள்பட சொன்னார்கள்.

விவசாயிகளுடையத் துயரைத் துடைக்க தமிழகத்திலே வேறு எந்த காலத்திலும் எந்த ஆட்சியிலும் இல்லாத அளவிற்கு, பாரதத்தின் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு, ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல 120 கோடி ரூபாய் கடனை ரத்து செய்து, வட்டியையும் ரத்து செய்து மேலும் ஒரு 80 கோடி ரூபாய் வழிவகை கடனாக விவசாயிகள் மத்திய சர்க்காருக்கு, ரிசர்வ் வங்கிக்கு திருப்பிக் கட்டவேண்டிய கடனை அவர்கள் கட்ட முடியாத நிலையில் இருந்த காரணத்தாலே இந்த அரசு அந்த பொறுப்பையும் ஏற்று அவர்கள் சார்பிலே சுட்டி விவசாயிகளுக்கு சலுகையை செய்திருக்கிறது. இது நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, பாரதத்திலேயே எந்த மாநிலத்திலும் இந்த ஆட்சிக்கு முன்னாலே செய்யப்படாத அளவிற்கு செய்யப்பட்ட மாபெரும் சலுகையாகும். ஆனால் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது பெரியகுளம் தேர்தலில் பெரிய குளத்தில் மீன்பிடிப்பதற்காக இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ என்று ஒரு முறை அல்ல பல முறை சொன்னார்கள். பெரியகுளம் தேர்தலுக்கும், இந்தச் சட்டத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதையும். இன்னும் சற்று தீவிரமாக விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேகரித்திருந்தால் இது அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும். காரணம் ஏதோ புதிதாக நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு, அவர்கள் பட்டிருக்கின்ற கடன் தொல்லையிலிருந்து

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

விடுதலை பெறவேண்டுமென்ற நோக்கோடு முதல் முறையாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை. இதற்கு முன்னாலே இரண்டு முறை புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே கொண்டு வரப்பட்டு மூன்றாவது முறையாக தற்போது மக்களுடைய நலம் கருதி, ஏழைகளின் நலம் கருதி, நலிந்தோர்களின் நலம் கருதி இப்போது கொண்டு வரப்படுகிறது.

பெரியகுளம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய நடராசன் அவர்கள் இறந்தது ஜூலை மாதம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து, முன் ஒப்புதலை பெறவேண்டுமென்று விதிகளில் இருக்கிற காரணத்தால், மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலை பெறுவதற்கு 10.5.1982 தேதியில் அனுப்பப்பட்டு விட்டது.

(பிற்பகல் 12-40)

10-5-1982 ஆம் தேதி, இந்தச் சட்டத்தை, நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தை இயற்றி, மைய அரசுக்கு அனுப்பிய பொழுது பெரியகுளத்தில ஒரு இடைத் தேர்தல் வரும், நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கம்பம் நடராஜன் அவர்கள் தவறிவிடுவார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. எங்களுக்கும் தெரியாது, நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கும் தெரியாது. எனவேதான், எதை எடுத்தாலும் பெரியகுளம் தேர்தலை இழுத்து மக்களின் நலன் கருதி, மக்களின் துயர்துடைக்க, ஏழைகளின் நலன் கருதி, கொண்டு வருகின்ற திட்டங்கள், சட்டங்களை எல்லாம் ஏதேனும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லக் கூடாது. அதை நான் சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இந்த சட்டம் எந்த அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு கிராமப்புற மக்களுக்கு, குறிப்பாக, விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், விவசாயிகளின் நலன்கருதி மற்ற மாநிலங்கள் கவனிக்காத அளவுக்கு, சலுகைகளை செய்து நாம் கவனித்திருக்கிற அதே நேரத்திலே விவசாயிகளை ஒட்டி வாழ்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அங்கேயிருக்கிற ரூரல் ஆர்ட்டிசன் என்று சொல்லப்படுகிற கைவினைஞர்களுடைய குறைகளையும் போக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1972 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், 1973 ஆம் ஆண்டு துவக்க கட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட, ஆக்ட் 8ஆப் 1973 என்ற சட்டம் அப்பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாலே கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தில் விவசாயிகளுடைய கடனைக் குறைப்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதே ஒழிய, கடனை ரத்து செய்வதற்கு எந்தச் சட்டமும் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆக்ட் 32

1982 செப்டம்பர் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆப் 1972 என்ற சட்டத்திலே, கிராமங்களிலே இருக்கிற தொழிலாளிகள், கூலிகள், ரூரல் ஆர்ட்டிசன் என்று சொல்லப் படுகின்ற கைவினைஞர்களுடைய கடனை ரத்து செய்யவில்லை. ரத்து செய்யவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, ஸ்கேல் டவுன் பண்ணக் கூட, அவர்களுடைய கடனை, வட்டியைக் குறைக்கக் கூட அன்று சிந்திக்கவில்லை, சட்டம் கொண்டு வரவில்லை. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் தற்போது கிராமத்திலிருக்கிற பாதிக்கப்பட்ட, சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல, விவசாயக் கூலிகளுக்கும், கிராமத்திலே இருக்கிற ரூரல் ஆர்ட்டிசன் என்று சொல்கின்ற கிராமப்புற கைவினைஞர்களுக்கும் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, 1973 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கடனை ரத்து செய்யவில்லை, குறைக்கக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அது. ஆனால் தற்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் அவர்கள் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்களாக இருந்தாலும் சரி, நகரத்திலே இருக்கிற மக்களாக இருந்தாலும் சரி. ரூரல் அன்ட் அர்பன் செக்ஷன்ஸ் என்ற முறையிலே, இரண்டு பகுதிகளிலும் வாழ்கிற ஏழை மக்களுக்கு அவர்கள் கடன் தொல்லைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை தரவேண்டும், பொருளாதார விடுதலை, நலிந்த பிரிவினருக்குத் தர வேண்டுமென்ற முறையிலே, இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராஜாராம் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது, 1976 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் பலனை நன்கு ஈன்றிருக்கிறதே இந்தச் சட்டம் ஒட்டை உடைசல் உள்ள சட்டம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில், ரூ. 2,500-க்கும் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே அன்று வசதி செய்து தரப்பட்டது. ஆனால், அதே சட்டத்தில், அக்கிரிக்கல்சுரல் லேபரர்ஸ், ரூரல் ஆர்ட்டிசன் அன்ட் ஸ்மால் ஃபார்மர்ஸ் என்று 3 பிரிவினருக்கு மட்டுமே அது பொருந்துமே ஒழிய, அர்பன் வீக்கர் செக்ஷனுக்கு மட்டுமே அந்தச் சட்டம் பொருந்துவதாக இருந்தது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருந்து, உயர்நீதிமன்றம் வரை சென்று கொள்கை ரீதியாக சில முடிவுகளை எடுத்து, பிறகு வந்த சட்டங்களில்தான் நகர்ப்புற, கிராமப்புற பொருளாதாரத்தில், பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற அனைவருக்கும், ரூ. 4,800 குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இதை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, சட்டரீதியாக 9 சதவீதம் என்ற வட்டியினை போட்டுவிட்டு, பல மடங்கு அதிகப்படியான வட்டியினை வசூலிக்கின்ற மனப்பாங்கு கடன் தருகின்றவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார், அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் வசதி படைத்தவர்கள், வட்டிக் கூடைக்காரர்கள், பான் புரோக்கர்ஸ், மணி லென்டர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் எல்லாம், சட்டத்திலே இருக்கிற சில கோளாறுகளை வைத்து, ஏழைகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சுகிற மனப்பான்மை மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காகத்தான் தற்போது இதோடு இணைத்து அடுத்து நாம் எடுத்திருக்கின்ற பில்லிலே அவர்கள் மணி லெண்டிங் ஆக்ட் பிரகாரம் வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்டின் கீழ் வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தவறுகள் செய்யும்பொழுது, அதிகப்படியான வட்டியைப் போட்டு அந்த வட்டியை முன் கூட்டியே அசலிலிருந்து கழித்துவிட்டு அந்த ஏழைகளுக்குக் குறைந்த முதலைத் தந்து பிறகு பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்டின் கீழ், அவர்கள் அடகு வைத்தாலும் அந்தப் பொருள்களைத் திருப்பி மீட்காத நிலையிலே ஏழைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்காகத்தான் ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் அவர்கள், குற்றவாளிகள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் பிறகு அவர்களின் உரிமத்தை ரத்து செய்ய முடியும். குற்றவாளிகள் என்று குற்றமனு அரசுக்கு வருகின்ற பொழுது அந்த அடிப்படையில் தற்காலிகமாக அவர்களுடைய லைசென்ஸை ரத்து செய்யக் கூட இருக்கின்ற சட்டத்திலே இடமில்லை. அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடத்திலிருந்து குற்றச்சாட்டு மனு வரும்பொழுது குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றபொழுது, ஆய்விடவே அவைகள் தெரிய வருகின்றபொழுது உடனடியாகத் தற்காலிகமாக அந்த மணிலெண்டிங் பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்ட்-இன் கீழ் அந்த உரிமத்தைப் பெற்று கடன் தருகின்ற வட்டிக்காரர்களது உரிமத்தைத் தற்காலிகமாக ரத்து செய்தபிறகு, விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை செய்து முதல் கட்டமாக மணிலெண்டர்ஸ் ஆக்டிலே அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறோம், கொண்டு வருகிறோம்.

அதையடுத்து பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்டிலும்கூட அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிறோம்.

1982 செப்டம்பர் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அதிக வட்டிக்கு அவர்கள் கடனைக் கொடுத்துவிட்டு, ரெக்கார்டிலே குறைந்த வட்டியைக் காட்டி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்; இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதை நான் முழுமையாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். புதியதொரு சட்டத் திருத்தத்தை விரைவிலே இந்த அரசு கொண்டு வரவிருக்கிறது, இந்தக் குறையை அறவே களைவதற்காக.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூங்கவானம் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது 5 ஏக்கராவிரிருந்து 10 ஏக்கரா வரை நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையைத் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். Five acres of wet land and Ten acres of dry land என்ற அளவிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே நிவாரணம் உண்டு என்று ஏற்கெனவே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவுக் கடனைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏன் இந்தச் சட்டத்திலேயே ரத்து செய்யக் கூடாது என்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூங்கவானம் அவர்கள் கேட்டார்கள். கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்யும் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாநில அரசு தபால் பெட்டி என்ற நிலையிலே, மைய அரசிடமிருந்து ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்தும், உலக வங்கியிடமிருந்தும் கடனைப்பெற்று விவசாயிகளுக்குத் தந்து, திரும்ப அந்தக் கடனைப்பெற்று அந்த மைய வங்கிக்கும், அதைப் போன்று உலகவங்கிக்கும் திருப்பித் தரும் நிலையிலே மட்டுமே இருக்கின்றது. மாநில அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் பல்வேறு திட்டங்களை நாங்கள் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏழைகளின் துயர் துடைக்க சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற உன்னதத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற பொழுது, பொருளாதார நெருக்கடி பிரச்சனை அவ்வப் பொழுது எழுந்தாலும், விவசாயிகளின் குறையும் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை உணர்ந்த அரசாக இந்த அரசு செயல்பட்டு, எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவில் நாம் கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பல்வேறு சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

ஆனாலும்கூட, அப்படி நமக்கு வசதியிருந்தும், வருமானம் இருந்தும்கூட ஒரு கடனை ரத்து செய்ய விரும்பி மாநில அரசு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்குமேயானால் மற்ற மாநிலங்களிலேயும் இது ஒரு நோயாகப் பரவி, பாரதம் முழுவதும் ஒரு பெரிய பொருளாதாரப் பிரச்சனையை உருவாக்கிவிடும். ஆகவே எந்த மாநிலமும் மைய அரசினுடைய அனுமதியில்லாமல் கடனை ரத்து செய்யவோ, வட்டியை ரத்து செய்யவோ கண்டிப்பாகக் கூடாது என்று மைய அரசு மாநில அரசுக்குத் தெளிவாக எழுதி விட்டது. இந்த நிலையில் மைய அரசினுடைய உதவியுடன்,

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 செப்டம்பர் 8]

“Within the limited financial powers, the State Government is in possession of,, எந்த அளவிற்கு நாம் செயல்பட முடியும் என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மணி அவர்களும், திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் பேசுகின்றபொழுது கிராமங்களியே இருக்கின்ற கூலிகளுக்கும் இதனுடைய பயன் முழுமையாகக் கிட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் பழைய சட்டத்தைப் போன்று அல்லாமல் 1973 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தைப் போல அல்லாமல், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற கூலிகளுக்கும் விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கின்ற ஏழைகளுக்கும், ஆர்டிசான் களுக்கும் சலுகை தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும், அதைப் போலவே அர்ப்பன் வீக்கர் செக்ஷன் என்று சொல்லப்படுகின்ற நகர்புறத்திலே இருக்கின்ற நலிந்த பிரிவினருக்கும் இதன் பலன் கிட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டம்தான். ஆனால் நடைமுறையிலே பிரச்சனைகள் எழுந்து விடக்கூடாது என்பதில் நாம் மிக அக்கறையாக, உன்னிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேடசந்தூர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12.50)

அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். சட்டத்தை, உன்னத நோக்கோடு கொண்டு வருகின்ற சட்டத்தை, நடைமுறைப் படுத்துகிற போது, அந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் ஏழை மக்களுக்குச் சென்று சேராத நிலை ஏற்படுமானால், அந்த நோக்கமே பொய்யாகிவிடும் என்ற காரணத்தினால் இதிலே அக்கறையாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தரகில்தார் அளவிலே இந்த மனுக்களைப் பெறுகிறபோது அந்தக் கடன் பட்டவர்களுக்குப் பல நேரங்களிலே இன்னல்கள் ஏற்பட்டு அவர்கள் கடனை ‘வைப் அவுட்’ பண்ண முடியாத நிலை ஏற்படக் கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அந்த உணர்வோடு, ஒன்றுகிறேன்.

சட்டத்தை ஒட்டி நாம் விதிமுறைகளைப் போட்டு இருக்கிறோம். சட்டத்தை ஒட்டி வரவிருக்கின்ற விதி முறைகளில் இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் ஏழைகளுக்கு நேரடியாக, தாமதம் இல்லாமல், முழுமையாக சென்று அடைய, எந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை கண்டிப்பாக எடுப்பேன் என்ற உறுதியை அரசின் சார்பிலே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது இன்னும் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். கடந்த நிவாரணச் சட்டங்கள் மூலம் எந்த அளவுக்குப் பலன் கிடைத்திருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில், கிட்டத்

1982 செப்டம்பர் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தட்ட 42,174 மனுக்கள்வரப்பெற்றன. கிட்டத்தட்ட 23,98,000 ரூபாய் வரைக்கும் ஏழைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடித் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை அடுத்து வந்த 1980-ம் ஆண்டுச் சட்டம், நீட்டிப்பும் சேர்த்து 1,26,856 மனுக்கள் வரப்பெற்று, அதிலும் கிட்டத்தட்ட 2,93,34,000 ரூபாய் வரைக்கும் பரிகாரம் தேடித் தரப்பட்டது. ஆனால் இது போதியது என்று என்று நான் சொல்லவில்லை. கடன் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். அவர்கள் கடன் பட்ட தொகையும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதை விரைவு நடவடிக்கையாக இந்த ஏழைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதனை விதிகளிலே நாம் நடைமுறைப்படுத்தி, ஏழைகளின் துயர் நீக்க இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதனை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, மணிலென்டர் ஆக்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே இருக்கின்ற விதிகளிலே ஒரு தவறு செய்வார்களானால், செக்ஷன் 14-ன் கீழ், குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் ஒரு மணிலென்டர் குற்றங்களைப் புரிகிறபோது அவர் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நிலையில் பல மாதங்கள் இந்த விசாரணை தொடர்ந்து நடக்க நடக்க, தவறை இவர் தொடர்ந்து செய்யச் செய்ய ஏழைகளுக்குப் பாதிப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால், அதைத் தற்போது மாற்றி, அவர்களுக்கு தற்காலிகமாக ஆரம்பத்தில் சஸ்பென்டு செய்யும் அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்திற்குத் தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதன் மூலமாக மணிலென்டர் அல்லது பான் புரோக்கர் என்று சொல்லப்படுகின்ற இரு சாராரும், ஏழைகளைச் சுரண்டுகிற அந்தப் போக்கிலிருந்து தடுக்கப்பட்டு விடும் வாய்ப்பு இக்கின்றது, தடுக்கப்படுவார்கள் என்பதனைச் சொல்லி, இந்த இரு சட்டங்களையும் அவை நிறைவேற்றித் தர பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 5 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

[1982 செப்டம்பர் 8]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்: “தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1982) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்,,.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்து, மேற்படி சட்டமுன்வடிவு, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 16 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அரசினர் தீர்மானம்

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்—மாண்புமிகு அமைச்சர்—

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகுமன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குள்ள நிகழ்ச்சி நிரலின்படி கடன் நிவாரணச் சட்டமும் அதைப் போலவே மனிலென்டர் சட்டமும் இரண்டுமே தனித்தனியாக விவாதிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அவையினுடைய நேரம் வீணாகக் கூடாது என்பதாலும் இரண்டிற்கும் சேர்த்து லிங்க் இருந்தாலே ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதிக்கப் பட்டது, அது முடிந்து விட்டது. ஆனால் அதற்கடுத்து